

2.3 Szentírási szakasz (Ef 4,17-24)

2.4 Elmélkedés, lelkiismeretvizsgálat (Simon András: Bűn - szeretet)

(A verset körbeadva olvashatjuk fel, kis szünetet tartva a részek között.)

A bűn becserkész, a szeretet elfogad.	A szeretet „egy-ügyű”, a bűn agyfájt.
A bűn bekebelez, a szeretet magába foglal.	A szeretet nyíltan beszél, a bűn körülír.
A bűn megköt, a szeretet megtart.	Míg a szeretet a mélység titkairól dadog, a bűn a felszín közhelyeiről fecserész.
A bűn százannyit ígér, a szeretet százannyit ad.	Míg a bűn hazudik, hogymeg ne keljen megmondania az igazat, a szeretet kitérő választ ad, hogymeg ne keljen hazudnia.
A bűn elveszti az önismeretet, felmagasztal és magába emel: csak hogy letaszíthasson.	A bűn kényszerít, a szeretet készítet.
A szeretet helyes önismeretre tanít, kiábrándít hamis „önmagadból” és összetör: csak hogy felemelhessen.	A bűn csábít, a szeretet vonz.
A bűn hájjal kenetet, csak hogy megrontson.	A bűn érzi, a szeretet érzékelő.
A szeretet kíméletlenül pöröl, hogymeg tisztítson.	A bűn forral, a szeretet hevít.
A bűn fröcsköl, a szeretet szétárad.	A bűn úz és hajt, a szeretet lelkesít.
A bűn éget és perzsel, a szeretet sugároz.	A szeretet megkeresi a tisztátalant, hogymeg felemeje, a bűn „felhajítja” magának a tisztátalant, hogymeg kihasználja és sárba tapossa.
A szeretet egyszerű, a bűn körmönfont.	...

A szeretet megjelöl,
a bűn megpecsétel.

A szeretet társakra lel,
de a bűn csak hordákba ver.

A szeretet kitejleszt,
a bűn kiütreszt.

A szeretet mentesít keres,
a bűn kifogást talál.
A bűn bekerít és magadba zár,
a szeretet kapukat nyit és
másokhoz vezet.

A bűn elfecsérelt és pazarolja a másét,
de a szeretet önmagát osztja szét.

2.5 Záróének

- a./ Gtááros: Teremts bennem
- b./ Népének: Ó, szentséges, ó kegyelmes
- c./ Taizéi: Az Úrta vár a szívünk

3.1 Gondolatébresztő

(Simon András: Ne legyenek illúziód)

...hogyan óvhatnád meg attól a megrázó csalódástól, hogy a keresztények nagy családjában is éppúgy jelen vannak a világ álnokságai, a hazugságok, a csalódások és megcsalások, az ítékezés, a békétlenség, a kicsinyes irigység és minden más emberi gyarlóság, ami az ég alatt csak létezik?

Tisztában vagyok azzal, hogy senniképpen sem kímélhetlek meg a saját tapasztalatból szerzett tudás fájdalmától, de szomorú meglepetéseid súlyát talán csökkenthetem azzal, ha beszélek. Ne gondold hát, hogy a Krisztus felé törekvő emberek már mind elhagyták régi önmagukat. Velel és velem együtt, akik szintén Krisztushoz igyekszünk, ők is nehéz terheket cipelnek: a régi ember gyarló énjének kísértéseit. Mindentájt a kicsinyességet, gyanakvást, érzékiséget és más báránybőrbe bújtatott ordas undokságokat. Ezen nincs mit csodálkozni, hiszen csupán azzal, hogy Krisztus mellett döntöttünk, még nem szűnt meg teljesen szívünk álnoksága.

A Megváltó felé vezető úton fogatkozunk meg a bennünk lévő rossz, de csak akkor, ha engedjük, hogy Isten szeretetének melege a szívünkbe hatoljon. Ahogy a hajnali hideg ellen jól beöltözött vándorról a déli nap heve egyre több ruhadarabot csalogat le, Krisztus felé közeledve így vetkőzzük le mi is fölösleges szavainkat, rendezetlen érzelmeinket és fullasztó álarcainkat.